

защото, вънъ отъ жъненето, времето се прекарва доста весело. При главяването, момата жетварка си дава сърпа на драгомана за натовчане и назжбване, а последниятъ ѝ дава чифтъ опинци, за пжтъ и за жътва.

Въ началото на юни драгоманътъ си хваща кираджии съ 3—4 коня, тръгва отъ колиба на колиба да събира момигъ и да имъ зема дрехитъ за пжтъ. Като събере четата, той я завежда у дома си, гощава я хубавенце и тамъ назначава една *чакъмджийка*. За такава се избира мома здрава, работна и разпоредителна, защото ней се възлага, вънъ отъ жъненето, и всичката домакинска работа. Следъ като пренощуватъ у драгомана, тръгватъ презъ Стара Планина, съ пѣсни и весели подвиквания. Тѣ се придружаватъ и отъ единъ цигуларъ или гайдаръ, който имъ свири за веселба и за хоро.

Като стигнатъ на мѣстоназначението си, стопанинътъ на нивата ги завежда у дома си, гощава ги и вечеръта минава въ хороигране и други веселби. На другия день рано сутринтъ жътваркитъ обличатъ по-вехтичкитъ си дрехи, защото въ пжтъ вървятъ съ по-нови, и почватъ да жънатъ. Денемъ жънатъ, а надвечеръ и въ празникъ играятъ хоро неуморно. Следъ свършване по жътвата и потъкмяването съ стопанина на нивитъ, жътваркитъ по сжщия пжтъ и начинъ се завръщатъ по колибитъ си.

Едно време печалбитъ отъ Романия не сж били голѣми, но и паритъ сж били скжпи, та сж задоволявали нуждитъ на руманкитъ, които съ тия пари си купували едно друго, па и прикя си приготвяли. Но и тоя обичай, както и много други едновременно, скоро ще изчезне, главно поради поскжпяването на човешкия трудъ и замѣняването му съ машиненъ.

ТЛАКА.

Тлака се казва работа, която трѣбва да се извърши наскоро, а семейството, което има нужда отъ подобна работа, не разполага съ достатъчна работна сила и средства, за да я извърши. Въ такъвъ случай роднитъ и съседи се поканватъ на тлак. На тлака отиватъ преимуществено млади хора — моми и момци, и рѣдко